

Skatteministeriet

10. maj 2021
J.nr. 2020 - 10034

Til Folketinget – Skatteudvalget

Vedrørende L 133 – Forslag til Lov om ændring af dødsboskatteloven og kildeskatteloven (Indgreb mod skatteundgåelse ved overtagelse af virksomhed i virksomhedsordningen).

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 16 af 7. april 2021. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Kim Valentin (V).

Morten Bødskov

/ Lise Bo Nielsen

Spørgsmål

Vil ministeren forklare, hvad konsekvensen er for de købere og sælgere, som har indgået aftalen inden den 22. december 2020, men som ikke kan gennemføre handlen på grund af lovgivningen? Vil ministeren overveje at flytte datoen til den 4. januar 2021 for at undgå, at køber/sælger, som bare har brugt de gældende regler for virksomhedsoverdragelse, rammes unødigt?

Svar

Lovforslaget ændrer den fordelingsnøgle, hvorefter andelen af konto for opsparet overskud skal fordeles imellem overdrageren og erhververen ved overdragelse af virksomhed i virksomhedsordningen. Den foreslåede fordelingsnøgle vil efter lovforslagets virkningstidspunkt gælde i forhold til de civilretlige aftaler, som er indgået imellem parterne den 22. december 2020 eller senere.

Indledningsvis bemærkes, at jeg ikke er indstillet på at ændre på lovforslagets virkningstidspunkt, som netop er fastsat for at forhindre handler, hvis eneste formål er at omgå hensigten med de gældende regler om, at der bør være en sammenhæng mellem de aktiver, der overdrages og den latente skatteforpligtelse, som modtageren påtager sig, således at overdrageren får adgang til midler fra ordningen, uden at der sker den tilsigtede beskatning. Jeg mener også, at det vil være særdeles uheldigt, hvis man rykkede virkningstidspunktet, og dermed gav mulighed for fortsat udnyttelse af reglerne, uanset om det var planlagt på tidspunktet for lovforslagets fremsættelse. Jeg har svært ved at se, at der skulle være tale om, at man har haft en berettiget forventning om at kunne udnytte de gældende regler.

I forhold til de konkrete aftaler vil det afhænge af den konkrete formulering, hvordan en annullering af aftalen skal håndteres. Nogle aftaler vil således kunne indeholde et skatteforbehold, hvor der kan været taget højde for de konkrete bristede forudsætninger for aftalens indgåelse. Et skatteforbehold skal overholde reglerne i skatteforvaltningslovens § 28, og betyder, at det kun kan få skattemæssig virkning, såfremt forbeholdet lever op til de formelle krav til skatteforbeholdets gyldighed. Herunder at skatteforbeholdet oplyses over for skatteforvaltningen, lever op til de indholdsmæssige og tidsmæssige krav og at de skattemæssige ansættelsesfrister i skatteforvaltningslovens §§ 26 og 27 ikke er overskredet, førend skatteforbeholdet gøres gældende.

Der kan herudover henvises til, at skatteforvaltningslovens § 29 indeholder mulighed for omgørelse. Det fremgår af denne bestemmelse, at i det omfang en ansættelse hviler på en privatretlig disposition, kan told- og skatteforvaltningen tillade omgørelse, hvis følgende betingelser er opfyldt:

1. Dispositionen må ikke i overvejende grad have været båret af hensyn til at spare eller udskyde skatter.
2. Dispositionen skal utvivlsomt have haft utilsigtede skattemæssige virkninger, der er væsentlige.
3. Dispositionen skal have været lagt klart frem for myndighederne.

4. De privatretlige virkninger af den ændring af dispositionen, der ønskes tillagt skattemæssig virkning, skal være enkle og overskuelige.
5. Alle, der skatteretligt vil blive berørt af en tilladelse til omgørelse, skal tiltræde omgørelsesanmodningen.

Det beror på en konkret vurdering af aftalen, hvorvidt skatteforvaltningslovens § 29 finder anvendelse.